

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 145/14

Λουξεμβούργο, 7 Νοεμβρίου 2014

Αποφάσεις στις υποθέσεις T-219/10,
Autogrill España SA κατά Επιτροπής και T-399/11, Banco Santander SA και
Santusa Holding SL κατά Επιτροπής

**Το Γενικό Δικαστήριο ακυρώνει τις αποφάσεις της Επιτροπής με τις οποίες το
ισπανικό φορολογικό καθεστώς που προβλέπει έκπτωση της αξίας των
αποκτήσεων μεριδίων στο κεφάλαιο αλλοδαπών εταιριών κηρύχθηκε ασύμβατο με
την εσωτερική αγορά**

Η Επιτροπή δεν απέδειξε τον επιλεκτικό χαρακτήρα του εν λόγω καθεστώτος

Σύμφωνα με την ισπανική νομοθεσία για τον φόρο εταιριών, σε περίπτωση που εταιρία φορολογούμενη στην Ισπανία αποκτά μερίδια στο κεφάλαιο «αλλοδαπής εταιρίας» τουλάχιστον της τάξεως του 5 % και τα διακρατεί αδιαλείπτως για χρονική περίοδο τουλάχιστον ενός έτους, η υπεραξία που προκύπτει από την εν λόγω απόκτηση μεριδίων μπορεί να εκπέσει, υπό τη μορφή αποσβέσεως, από τη βάση επιβολής του φόρου εταιριών τον οποίο οφείλει η οικεία επιχείρηση. Ο νόμος διευκρινίζει ότι, προκειμένου να χαρακτηριστεί ως «αλλοδαπή εταιρία», μια εταιρία πρέπει να υπόκειται σε φόρο παρόμοιο με τον εφαρμοζόμενο στην Ισπανία και ότι τα έσοδά της πρέπει να προέρχονται πρωτίστως από επιχειρηματικές δραστηριότητες πραγματοποιούμενες στο εξωτερικό.

Κατά το ισπανικό φορολογικό δίκαιο, η εκ μέρους εταιρίας φορολογούμενης στην Ισπανία απόκτηση μεριδίου στο κεφάλαιο εταιρίας εγκατεστημένης στην Ισπανία δεν καθιστά δυνατή τη χωριστή λογιστική καταχώριση, για φορολογικούς σκοπούς, της υπεραξίας που προκύπτει από την πράξη αυτή. Αντιθέτως, πάντοτε κατά το ισπανικό φορολογικό δίκαιο, η απόσβεση μπορεί να επιτευχθεί σε περίπτωση συνενώσεως εταιριών.

Με διάφορες γραπτές ερωτήσεις κατατεθείσες κατά τα έτη 2005 και 2006, μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ζήτησαν από την Επιτροπή να διευκρινίσει αν οι διατάξεις του ισπανικού νόμου για τον φόρο εταιριών οι οποίες προβλέπουν έκπτωση της αξίας των αποκτήσεων μεριδίων στο κεφάλαιο αλλοδαπών εταιριών πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστούν κρατική ενίσχυση. Η Επιτροπή απάντησε κατ' ουσίαν ότι, βάσει των στοιχείων που είχε στη διάθεσή της, το εν λόγω φορολογικό καθεστώς δεν συνιστά κρατική ενίσχυση. Εντούτοις, κατόπιν σχετικής καταγγελίας ιδιώτη επιχειρηματία, η Επιτροπή αποφάσισε, τον Οκτώβριο του 2007, να κινήσει επίσημη διαδικασία ελέγχου. Η διαδικασία σχετικά με την απόκτηση μεριδίων στο κεφάλαιο εταιριών εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης περατώθηκε με απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 2009¹, η δε σχετική με την απόκτηση μεριδίων στο κεφάλαιο εταιριών εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης περατώθηκε με απόφαση της 12ης Ιανουαρίου 2011². Με τις αποφάσεις αυτές, το καθεστώς που θεσπίζει η ισπανική νομοθεσία κηρύσσεται ασύμβατο με την εσωτερική αγορά ενώ προβλέπεται η εκ μέρους της Ισπανίας ανάκτηση των χορηγηθεισών ενισχύσεων.

Τρεις επιχειρήσεις εγκατεστημένες στην Ισπανία, η Autogrill España, η Banco Santander και η Santusa Holding, ζήτησαν από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής.

Με τις σημερινές του αποφάσεις, **το Γενικό Δικαστήριο ακυρώνει τις δύο αποφάσεις της Επιτροπής.**

¹ Απόφαση 2011/5/ΕΚ της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικού εμπορικού κεφαλαίου για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο υπό τον αριθμό C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) εφαρμοσθείσα από την Ισπανία (ΕΕ 2011, L 7, σ. 48).

² Απόφαση 2011/282/ΕΕ της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικής υπεραξίας για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο αριθ. C-45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) εφαρμοσθείσα από την Ισπανία (ΕΕ L 135, σ. 1). Η απόφαση αυτή τροποποιήθηκε με δύο διορθωτικά που δημοσιεύθηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα στις 3 Μαρτίου 2011 και στις 26 Νοεμβρίου 2011.

Κατά το Γενικό Δικαστήριο, η Επιτροπή δεν απέδειξε τον επιλεκτικό χαρακτήρα του φορολογικού καθεστώτος που θεσπίζει η ισπανική νομοθεσία, ο επιλεκτικός δε χαρακτήρας συνιστά ένα από τα σωρευτικά κριτήρια τα οποία καθιστούν εφικτό τον χαρακτηρισμό ενός μέτρου ως κρατικής ενισχύσεως.

Καταρχάς, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι, ακόμα και αν αποδειχθεί η ύπαρξη παρεκκλίσεως ή εξαιρέσεως από ορισμένο πλαίσιο αναφοράς (εν προκειμένω, κατά την Επιτροπή, το εν λόγω πλαίσιο αναφοράς ήταν το γενικό ισπανικό καθεστώς περί φορολογίας των εταιριών και, πιο συγκεκριμένα, οι κανόνες σχετικά με τη φορολογική μεταχείριση της χρηματοοικονομικής υπεραξίας που περιέχονται στο ισπανικό φορολογικό καθεστώς), το γεγονός αυτό δεν αρκεί ώστε να αποδειχθεί ότι το επίμαχο μέτρο ευνοεί «ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένους κλάδους παραγωγής» κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης, δεδομένου ότι το μέτρο αυτό είναι καταρχήν εφαρμόσιμο επί όλων των επιχειρήσεων.

Το Γενικό Δικαστήριο διευκρινίζει ότι **το ισπανικό φορολογικό καθεστώς δεν αφορά συγκεκριμένη κατηγορία επιχειρήσεων ή κλάδο παραγωγής, αλλά συγκεκριμένη κατηγορία οικονομικών πράξεων.** Συγκεκριμένα, το καθεστώς αυτό εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση που αποκτάται μερίδιο στο κεφάλαιο αλλοδαπής εταιρίας τουλάχιστον της τάξεως του 5 % και διακρατείται αδιαλείπτως για χρονική περίοδο τουλάχιστον ενός έτους. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο τονίζει ότι **το ισπανικό φορολογικό καθεστώς δεν αποκλείει εκ προοιμίου τη δυνατότητα καμίας κατηγορίας επιχειρήσεων να επωφεληθεί από την εφαρμογή του,** δεδομένου ότι εφαρμόζεται ανεξαρτήτως της φύσεως των δραστηριοτήτων των επιχειρήσεων. Επιπλέον, το ισπανικό φορολογικό καθεστώς δεν καθορίζει κατώτατο ποσό ανταποκρινόμενο στο κατώτατο όριο του 5 % συμμετοχής. Ως εκ τούτου, δεν περιορίζει την εφαρμογή του στις επιχειρήσεις που διαθέτουν επαρκείς προς τούτο πόρους.

Μολονότι η Επιτροπή θεωρεί ότι το ισπανικό φορολογικό καθεστώς είναι επιλεκτικό δεδομένου ότι ευνοεί ορισμένους μόνον ομίλους επιχειρήσεων που πραγματοποιούν συγκεκριμένες επενδύσεις στο εξωτερικό, **το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την επιχειρηματολογία αυτή.** Επισημαίνει δε ότι η προσέγγιση αυτή μπορεί να οδηγήσει στη διαπίστωση επιλεκτικού χαρακτήρα κάθε ευνοϊκού φορολογικού μέτρου η εφαρμογή του οποίου εξαρτάται από ορισμένες προϋποθέσεις, παρά το γεγονός ότι οι επωφελούμενες επιχειρήσεις δεν διαθέτουν κάποιο ιδιαίτερο χαρακτηριστικό το οποίο να καθιστά δυνατή τη διάκρισή τους από τις λοιπές επιχειρήσεις, πλην του ότι ενδέχεται να πληρούν τις προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται η χορήγηση του εν λόγω μέτρου.

Το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ένα μέτρο δυνάμενο να ωφελεί αδιακρίτως το σύνολο των επιχειρήσεων οι οποίες είναι εγκατεστημένες στο έδαφος του οικείου κράτους δεν μπορεί να συνιστά κρατική ενίσχυση υπό το πρίσμα του κριτηρίου του επιλεκτικού χαρακτήρα και ότι η διαπίστωση του επιλεκτικού χαρακτήρα ενός μέτρου πρέπει να στηρίζεται, μεταξύ άλλων, σε διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των κατηγοριών επιχειρήσεων που υπόκεινται στη νομοθεσία του ίδιου κράτους μέλους, και όχι σε διαφορετική μεταχείριση μεταξύ επιχειρήσεων ενός κράτους μέλους και επιχειρήσεων των λοιπών κρατών μελών. Από τα ανωτέρω το Γενικό Δικαστήριο συνάγει ότι το γεγονός ότι ένα μέτρο ευνοεί τις φορολογούμενες σε κράτος μέλος επιχειρήσεις έναντι των φορολογούμενων στα λοιπά κράτη μέλη επιχειρήσεων (μεταξύ άλλων διότι διευκολύνει τις εγκατεστημένες στο εν λόγω κράτος μέλος επιχειρήσεις να αποκτήσουν μερίδια στο κεφάλαιο επιχειρήσεων εγκατεστημένων στην αλλοδαπή) δεν ασκεί επιρροή στην ανάλυση του κριτηρίου του επιλεκτικού χαρακτήρα, παρέχοντας απλώς τη δυνατότητα να διαπιστωθεί ενδεχόμενος επηρεασμός του ανταγωνισμού και των συναλλαγών.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της απόφασεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από την ανάπτυξη των προτάσεων διατίθενται από το ["Europe by Satellite"](#) ☎ (+32) 2 2964106